

297

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 12 grudnia 1956 r.

w sprawie uprawnień do świadczeń rentowych dla dzieci, wnuków i rodzeństwa korzystających z innych świadczeń z funduszków publicznych.

Na podstawie art. 53 ust. 2 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1956 r. Nr 43, poz. 200), zwanego w dalszym ciągu „dekretem”, zarządza się, co następuje:

§ 1. Przy stosowaniu przepisów art. 53 ust. 1, art. 55 ust. 1 i 2 oraz art. 81 ust. 4 i 5 dekretu za korzystanie ze świadczeń z funduszków publicznych w rozmiarze dostatecznym dla pokrycia kosztów utrzymania i wychowania, powodujące zawieszenie wypłaty rent rodzinnych (sierocych) oraz dodatków do rent (zasiłków rodzinnych) na dzieci, wnuki i rodzeństwo, uważa się pobieranie stypendium na studia zagraniczne oraz przebywanie w zakładach opiekuńczych i wychowawczych, jak domy dziecka i młodzieży lub zakłady specjalne,

które zapewniają opiekę i utrzymanie w pełnym zakresie, jeżeli pobyt wychowanka w tych zakładach jest nieodpłatny.

§ 2. Korzystanie przez dzieci, wnuki i rodzeństwo rencistów oraz sieroty z udzielanych przez szkoły stypendiów krajowych lub z urzędzeń zapewniających utrzymanie i opiekę przejściowo, w częściowym zakresie lub odpłatnie, jak internaty, żłobki, przedszkola, dziecińce, wczasy, obozy i kolonie, nie powoduje zawieszenia wypłaty świadczeń, o których mowa w § 1.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1956 r.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: w. z. L. Chajn